

Páasio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matth. (26, 1-75 et 27, 1-66) ...

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Matouše (26, 1-75 a 27, 1-66) ...

OFFERTORIUM (*Psalms. 68, 21-22*) Improperium exspectávit cor meum et misériam: et sustínuí, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, ei in siti mea potavérunt me acéto.

OBĚTOVÁNÍ (Ž. 68, 21-22) Potupu očekávalo mé srdce a bídu, a vyčkával jsem, kdo by se spolu se mnou rmoutil, avšak nebylo nikoho. Hledal jsem, kdo by mne potěšil, a nenalezl jsem. Dali mi za pokrm žluč a v žízni mé napájeli mne octem.

SECRETA – Concéde, quæsumus, Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

TICHÁ MODLITBA – Uděl, prosíme, Pane, aby dar, jež před zraky velebnosti Tvé jsme obětovali, nám i milost zbožnosti vymohl i blaženou věčnost získal. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

COMMUNIO (*Matth. 26, 42*) Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Mat. 26, 42*) Otče, nemůželi kalich tento minouti, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.

POSTCOMMUNIO – Per hujus, Dómine, operatióem mystérii: et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum.

PO PŘIJÍMÁNÍ – Působením tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i smyty naše hříchy i splněny spravedlivé tužby. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

INTROITUS (*Ps. 21, 20 et 22*) Dómine, ne longe fácias auxiliium tuum a me, ad defensióem meam aspice: líbera me de ore leónis, et a cornibus unicórnium humilitátem meam. (*Ps. ib. 2*) Deus, Deus meus, réspice in me, quare me dereliquísti? Longe a salúte mea verba delictórum meórum. Dómine, ne longe fácias auxiliium tuum a me.

VSTUP (Ž. 21, 20 a 22) Pane, nezůstávej daleko ode mne se svou pomocí; k ochraně mé shlédni! Vysvobod' mne z tlamy lví a ponížení mé od rohů jednorozců. (Ž. *tamt. 2*) Bože, Bože můj, shlédni na mne. Proč jsi mne opustil? Daleko od spásy své naříkám nad vinami svými. Pane, nezůstávej daleko ode mne se svou pomocí.

ORATIO – Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et cruce subíre fecísti: concéde propítius; ut et patíentiae ipsíus habére documénta et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum.

MODLITBA – Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal Spasiteli našemu vtěliti se a podstoupiti smrt kříže, aby pokolení lidské mělo k následování příklad pokory, uděl milostivě, abychom sobě zasloužili míti i na jeho trpělivosti poučení i na jeho vzkříšení účast. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Philippenses (2, 5-11).

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed

ČTENÍ z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským (2, 5-11).

Bratři! To zajisté smýšlení mějte v sobě, které bylo i v Kristu Ježíši, jenž jsa ve způsobě Boží, nepokládal toho za věc uloupenou, že jest

Semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*hic genuflectitur*) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei patris.

GRADUALE (*Ps. 72, 24 et 1-3*) Tenuísti manum dexteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me. V. Quam bonus Israel Deus rectis corde! Mei autem pene moti sunt pedes: pene effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórurum videns.

TRACTUS (*Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32*) Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquísti? V. Longe a salúte

Rovný Bohu, nýbrž sebe sama zmařil přijav způsobu služebníka tím, že se podobným zjevu stal lidem a ve vnějším zjevu byl shledán jako člověk. Ponižil sebe sama stav se poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, kteréž jest nade všecko jméno, (*zde se pokleká*) aby ve jménu Ježíšově pokleklo veškeré koleno: nebešťanů, pozemšťanů i těch, kteří jsou v podsvětí, a aby každý jazyk vyznal, že Pán Ježíš Kristus jest ve slávě Boha Otce.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Ž. 72, 24 a 1-3*) Držel jsi mou pravici a podle vůle své jsi mne vedl a se slávou jsi mne přijal. V. Jak dobrý jest Bůh, Israeli, lidem upřímného srdce! Mé nohy však málem byly by poklesly a kročeje mé málem byly by uklouzly, neboť jsem se rozhorlil nad bezbožníky, vida pokoj hříšníků.

TRAKTUS (*Ž. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32*) Bože, Bože můj, shlédni na mne! Proč jsi mne opustil? V. Daleko od spásy

mea verba delictórum meórum. V. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi. V. Tu autem in sancto hábitas, laus Israel. V. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos. V. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. V. Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum et abjéctio plebis. V. Omnes, qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis et movérunt caput. V. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. V. Ipsi vero consideravérunt et conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. V. Líbera me de ore leónis: et a córribus unicórnium humilitátem meam. V. Qui tímétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob, magnificáte eum. V. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt cæli justítiam ejus. V. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

své vzdychám nad vinami svými. V. Bože můj, volám přes den, a nevyslycháš mne, v noci, a nic nepomáhá mé nerozumnosti. V. Vždyť ty přebýváš ve svatyni, chválo Israele. V. V tebe doufali otcové naši; doufali, a tys je vysvobozoval. V. K tobě volávali a docházeli spásy; v tebe doufali a nebyvali zahanbeni. V. Já pak jsem červ a ne člověk; lidem na posměch a vyvrhel chátry. V. Všichni, kdož mne viděli, pohrdali mnou; šklebili pysky a potřásali hlavou. V. Důvěřoval v Pána, ať jej vyprostí; ať mu pomůže, když jest jeho miláčkem. V. Dívají se však a číhají na mne; rozdělili mezi sebou roucha má a o můj oděv metalí los. V. Vysvobod' mně z tlamy lví a ponížení mé od rohů jednorožců. V. Kdož se bojíte Pána, chvalte jej; všecko sémě Jakubovo, velejte jej. V. Vypravovati sobě bude o Pánu pokolení budoucí a nebesa budou zvěstovati spravedlnost jeho. V. Pokolení přístímu, které Pán učiní.